

2. Fordring paa Livrente og lignende Fordring, som bestaar i Ret til med visse Mellemrum at fordrø en Ydelse, der ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Hovedstol. Fristen regnes fra den Dag, da den første Ydelse forfalder til Betaling eller kunde bringes til at forfalde ved Opsigelse fra Fordringshaveren.

§ 5.

§ 3 Aar forældes:

1. Fordring paa Betaling for Varer eller anden rørlig Ejendom, Brug af fast Ejendom i ikke længere Tid end 1 Aar eller af udlejede Løssørgenstande, Ophold, Fortæring eller Forplejning, Befordring af Personer eller Gods eller Arbejde, Tjeneste eller Bistand af hvilkensomhelst Art; ligesaa Fordring paa Godtgørelse for Udlæg, afholdte i Forbindelse med nogen saadan Ydelse som her omhandlet;
2. Fordring paa Skat, Gebyr eller anden Afgift til Stat, Kommune, offentlige Fonds eller Indretninger eller offentlige Tjenestemænd, saavel som Fordring paa Tilbagebetaling af saadan Ydelse;
3. Fordring paa forfalden Rente eller paa forfalden Termin af Husleje, Forpagtningsafgift, Lønning, Pension, Livrente, Føderaad, Underholdningsbidrag eller anden Ydelse, der skal erlægges terminvis og ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Hovedstol.

Dag skal Fristen for de under Nr. 1 og 2 nævnte Fordringer være 10 Aar, saafremt der for Fordringen er udstedt Gældsbrief. Ligesaa skal Fristen være 10 Aar for de under Nr. 3 nævnte Fordringer, saafremt der for vedkommende Termin er udstedt særskilt Gældsbrief eller Kupon.

§ 6.

En ved Forløste sikret Fordring forældes overfor Forloveren i 3 Aar fra den Dag, da den overfor ham forfalder til Betaling, eller om Forfaldstid afhænger af forudgaaende Opsigelse til Hovedskyldneren, jensest i den for Hovedfordringen bestemte Frist, regnet fra den Dag, til hvilken Fordringen tidligst kunde have været opsagt. At Fyldestgørelse først kan kræves hos Forloveren, efter at denne har faaet særligt Varsel, eller efter at Betaling forgæves er søgt hos Hovedskyldneren, kommer ikke i Betragtning ved Fristens Beregning.

Er Kravet mod Hovedskyldneren forældet, kan Fyldestgørelse ikke kræves hos Forloveren, selv om denne er Selvskyldner. Forældelse, der er indtraadt overfor en af flere Forlovende, der overfor Fordringshaveren hæfter een for alle og alle for een, er uden Indflydelse paa dennes Krav mod de øvrige.

Bestemmelserne i nærværende Paragrafs første Stykke finder ikke Anvendelse paa Forløste for offentlige eller private Regnskabsbetjente, indgaaet til Sikkerhed for Ansvar, som de i sin Stilling maatte komme til at paadrage sig. Det samme gælder Forløste for de i § 4 Nr. 2 omhandlede Fordringer, ved hvilke Fristen ogsaa overfor Forloveren skal være 20 Aar.

§ 7.

Forlovers eller Medskyldners Krav paa Stadesløsholdelse hos Hovedskyldner, Medforlover eller Medskyldner forældes ved Udløbet af den Frist, som vild e have tilkommet ham, om han ved Overdragelse havde erhvervet den indfrieede Fordring. Er imidlertid